



Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 25. huhtikuuta 2023
(OR. en)

8624/23
ADD 3

Toimielinten välinen asia:
2023/0105(COD)

FOOD 30
DENLEG 22
CODEC 670
AGRILEG 74
SAN 203

SAATE

Lähetäjä:	Euroopan komission pääsihteeri, allekirjoittajana johtaja Martine DEPREZ
Saapunut:	21. huhtikuuta 2023
Vastaanottaja:	Thérèse BLANCHET, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Kom:n asiak. nro:	SWD(2023) 98 final
Asia:	KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTENARVIOINNISTA Maataloustuotteiden kaupan pitämistä koskevien EU:n vaatimusten tarkistaminen kestävien tuotteiden lisääntyvän käytön ja niiden tarjonnan varmistamiseksi Oheisasiakirja ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi hunajasta annetun neuvoston direktiivin 2001/110/EY, elintarvikkeena käytettävistä hedelmätäysmehuista ja tietyistä vastaavista valmisteista annetun neuvoston direktiivin 2001/112/EY, elintarvikkeina käytettävistä hedelmähilloista, hyytelöistä ja marmeladeista sekä makeutetusta kastanjasoseesta annetun neuvoston direktiivin 2001/113/EY ja tietyistä osittain tai kokonaan kuivatuista elintarvikkeena käytettävistä säilötyistä maidoista annetun neuvoston direktiivin 2001/114/EY muuttamisesta

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakirja SWD(2023) 98 final.

Liite: SWD(2023) 98 final

Bryssel 21.4.2023
SWD(2023) 98 final

KOMISSION YKSIKÖIDEN VALMISTELUASIAKIRJA

TIIVISTELMÄ VAIKUTUSTENARVIOINNISTA

**Maataloustuotteiden kaupan pitämistä koskevien EU:n vaatimusten tarkistaminen
kestävien tuotteiden lisääntyvän käytön ja niiden tarjonnan varmistamiseksi**

Oheisasiakirja

ehdotukseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi

**hunajasta annetun neuvoston direktiivin 2001/110/EY, elintarvikkeena käytettävistä
hedelmätäysmehuista ja tietyistä vastaavista valmisteista annetun neuvoston direktiivin
2001/112/EY, elintarvikkeina käytettävistä hedelmähilloista, hyytelöistä ja
marmeladeista sekä makeutetusta kastanjasoseesta annetun neuvoston direktiivin
2001/113/EY ja tietyistä osittain tai kokonaan kuivatuista elintarvikkeena käytettävistä
säilötyistä maidoista annetun neuvoston direktiivin 2001/114/EY muuttamisesta**

{COM(2023) 201 final} - {SEC(2023) 162 final} - {SWD(2023) 97 final}

Maataloustuotteisiin sovellettavat kaupan pitämistä koskevat vaatimukset ovat voimassa olevia unionin oikeuden säännöksiä. Kaupan pitämistä koskevat vaatimukset ovat osa yhteistä maatalouspolitiikkaa (YMP), ja ne vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston yhteisestä markkinajärjestelystä annetussa asetuksessa, komission johdetun oikeuden säännöksissä ja niin kutsutuissa aamiaisdirektiiveissä. Niissä edellytetään tiettyjen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden täyttävän määrättyt vaatimukset, jotta ne voidaan saattaa laillisesti markkinoille. Nämä vaatimukset liittyvät usein tuotteen ominaisuuksiin, mutta ne voivat myös koskea sen alkuperää, valmistusmenetelmiä, valmistuksessa käytettyjä aineita tai muita yksityiskohtaisia sääntöjä, kuten tuotteen esillepanoa ja pakkausta. Kaupan pitämistä koskevien vaatimusten erityinen luokka, joita nimitetään vapaaehtoisiksi varatuiksi ilmaisuiksi, koostuu vapaaehtoisista (hyödyllisistä) merkinnöistä.

Tämä tarkistus kattaa ne kaupan pitämistä koskevat vaatimukset, jotka komission niiden soveltamisesta saamien kokemusten samoin kuin tehtyjen arviointien ja kuulemisten perusteella vaikuttavat tarvitsevan ajantasaistamista tai yksinkertaistamista tai joissa olisi otettava aiempaa laajemmin huomioon komission Pelloilta pöytään -strategiassa (F2F) määritetyt kestävyysnäkökohdat. Näitä kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia tarkastellaan vaikutustenarvioinnissa.

Unionin lainsäätäjä on säätänyt kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia ennen kaikkea vastatakseen elintarvikeketjun eri toimijoiden, myös kyseisten tuotteiden kuluttajien, taloudellisiin tarpeisiin. Tiettyjä vaatimuksia olisi mukautettava, yksinkertaistettava tai ajantasaistettava, jotta ne soveltuisivat jatkossakin tarkoitukseensa. Yhteiskunnallisilla kysymyksillä, kuten ympäristön kestävyydellä tai eläinten hyvinvoinnilla, on tähän mennessä ollut vähäinen merkitys. Vaikutustenarvioinnissa myös selvitetään mahdollisuuksia lisätä kestävyyttä F2F-strategian mukaisesti. Sillä tuetaan ja varmistetaan johdonmukaisuus horisontaalisten F2F-toimien kanssa, joissa käsitellään myös kestävyyttä, kuten kestäviä elintarvikejärjestelmiä koskevaa lainsäädäntökehystä, kestävyysmerkintöjä ja eläinten hyvinvointia käsittelevän lainsäädännön uudelleentarkastelua. Vaikutustenarvioinnissa ei ehdoteta yhtä ainoaa kaikille soveltuvaa kestävyyslähestymistapaa kyseessä oleville eri tuotteille eikä pyritä vahvistamaan kaikilla aloilla sovellettavaa perustasoa. Asiaa koskevat perustelut, jotka muodostavat perustan vaikutustenarviointia varten kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista käytävälle keskustelulle ja viime kädessä valittaville ratkaisuille, pohjautuvat tapauskohtaisiin arviointeihin. Ne taas perustuvat kyseisten tuotteiden taloudellisiin, yhteiskunnallisiin ja ympäristöön liittyviin erityispiirteisiin.

Kaupan pitämistä koskevista vaatimuksista ei aiheudu suoria julkisia menoja valvontajärjestelmiä lukuun ottamatta. Jotta voidaan suojata kaupan pitämistä koskevien vaatimusten arvoa ketjuun kuuluville sidosryhmille, tarkastukset siirretään yleisesti kansallisten viranomaisten tehtäväksi. Nyt tehtävällä tarkistuksella ei odoteta olevan merkittävää vaikutusta kansallisiin talousarvioihin.

Kaupan pitämistä koskevia vaatimuksia sovelletaan samalla tavalla kotimaisiin tuotteisiin ja tuontituotteisiin, millä varmistetaan kuluttajia ja tuottajia hyödyttävä rehellinen kilpailu. Vaatimuksiin tehtävät muutokset voivat siten vaikuttaa kolmansien maiden tuottajiin ja tuojiin. WTO:n sääntöjen mukaan kaupan pitämistä koskevien vaatimusten muutoksista on ilmoitettava ennalta kaupan teknisistä esteistä tehdyn sopimuksen mukaisesti. Kyseiset muutokset voivat vaikuttaa nykyisiin tuotanto- tai tuontijärjestelyihin siitä huolimatta, että niitä sovelletaan samalla tavalla myös kotimaisiin tuottajiin. Tällaisissa ilmoituksissa olisi selitettävä muutoksen poliittiset perusteet maataloustuotteiden kaupan pitämistä koskevien

vaatimusten perustana olevien tavoitteiden kannalta. Toisaalta julkisilla vaatimuksilla voidaan jossain määrin jarruttaa yksityisten vaatimusten leviämistä ja niiden – toisinaan – kielteisiä vaikutuksia tuottajiin kehitysmaissa.